

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

Kielce, dnia 16.06.2017r.

NACZELNY SĄD ADMINISTRACYJNY
w Warszawie
za pośrednictwem
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO
w Gliwicach

Strona skarżąca:

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt
ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów
reprezentowane przez
adw. Magdalenę
Nadgowską-Makarewicz
ul. Warszawska 28/11, 25-312 Kielce

Strona przeciwna:

Burmistrz Miasta Radzionków
ul. Męczenników Oświęcimia 42,
41- 922 Radzionków

sygn. akt IV SAB/GI 29/17

Skarga kasacyjna

od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego

w Gliwicach z dnia 11 kwietnia 2017 r. (sygn. akt IV SAB/GI 29/17),

Na podstawie art. 173 § 1 ustawy z dnia 30.08.2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U.2016.718 j.t.), zwanej dalej p.p.s.a., działając w imieniu Stowarzyszenia Obrona Zwierząt, zwanego dalej Stowarzyszeniem, na mocy pełnomocnictwa, które znajduje się w aktach sprawy, udzielonego mi przez Agnieszkę Lechowicz, Prezesa Stowarzyszenia, uprawnioną do reprezentacji Stowarzyszenia na podstawie § 17 pkt 8 rozdz. IV jego statutu, zaskarżam w części wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, zwanego dalej WSA, z dnia 11 kwietnia 2017 r. (sygn. akt IV SAB/GI 29/17), tj. w pkt 2,3, i 4.

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

Przedmiotową skargę Strona Skarżąca wywodzi z uwagi na zaistnienie przesłanek z art. 174 pkt 1, 2 p.p.s.a., tj.

I. naruszenie prawa materialnego, a mianowicie:

a) 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP oraz art. 1 ust. 1 w zw. z art. 10 ust. 1, art. 13, art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej, Dz.U.2016.1764 j.t. (zwanej dalej: u.d.i.p.). poprzez niewłaściwe zastosowanie i w konsekwencji błędne przyjęcie, że w przedmiotowej sprawie nieudzielenie przez Stronę przeciwną żądanej przez Stowarzyszenie informacji publicznej – w zakresie pkt 3 złożonego wniosku - było zasadne z uwagi na zakres przedmiotowy zapytania wkraczający w uregulowanie art. 8, art. 9. 1 *ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (dalej: u.i.o.ś.) i przewidziany tamże tryb ubiegania się o informację publiczną, podczas gdy właściwym uregulowaniem przedmiotowej kwestii pozostaje u.d.i.p. i przewidziany w niej tryb zawnioskowania o udzielenie informacji publicznej.

II. naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie:

a) art. 149 § 1a p.p.s.a. poprzez błędne przyjęcie, że pozostawanie przez Stronę przeciwną w bezczynności nie nastąpiło z rażącym naruszeniem prawa, podczas gdy sposób działania organu, zakres naruszenia wskazują na rażący charakter bezczynności, które to uchybienie miało wpływ na treść wydanego orzeczenia;

b) art. 141 § 4 p.p.s.a. w zw. z art. 151 p.p.s.a. poprzez brak dostatecznego wyjaśnienia podstawy prawnej wydanego przez WSA rozstrzygnięcia, w tym pobieżne odniesienie się do tego, jakie były powody uznania, że żądana przez Skarżącego informacja – pkt 3 wniosku- należy do katalogu informacji ujętych w art. 9 u.i.o.ś., co ma kluczowe znaczenie przy rozpoznawaniu

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

niniejszej sprawy, a wskazane uchybienie skutkuje tym, że kontrola instancyjna zaskarżonego wyroku jest utrudniona,

c) naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 1 § 2 ustawy z dnia 25.07.2002r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (dalej: p.u.s.a) oraz art. 3 § 2. 8 p.p.s.a., polegające na wadliwym wykonaniu obowiązku kontroli, które to uchybienie miało istotny wpływ na wynik sprawy.

Z uwagi na powyżej sformułowane zarzuty wnoszę o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w części i rozpoznanie skargi ewentualnie przekazanie sprawy WSA do ponownego rozpoznania;
- zasądzenie od Strony przeciwnej na rzecz Skarżącego kosztów postępowania, zgodnie z obowiązującymi przepisami, w tym kosztów zastępstwa procesowego;
- rozpoznanie sprawy na rozprawie.

Skarżący posiada status organizacji pożytku publicznego, co wynika z dołączonego do skargi kasacyjnej odpisu KRS Stowarzyszenia. Zgodnie z art. 239 § 2 p.p.s.a., nie mają obowiązku uiszczania opłat sądowych organizacje pożytku publicznego, działające na podstawie przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, w sprawach własnych, z wyjątkiem spraw dotyczących prowadzonej przez te organizacje działalności gospodarczej. Skarżący nie prowadzi działalności gospodarczej (v. odpis KRS).

Uzasadnienie

Zaskarżonym wyrokiem rozpoznano skargę Stowarzyszenia na bezczynność Burmistrza Miasta Radzionków, która polegała na nieudostępnieniu informacji publicznej, co do punktów 3 i 5 skargi. Kwestia

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

sporna w sprawie, m. in. co do tego w oparciu o jakie przepisy należało wystąpić o przedmiotową informację spowodowała między Stronami wymianę korespondencji z prezentacją ich stanowisk, których to niemożność pogodzenia spowodowała konieczność skierowania skargi do WSA. W rezultacie rozpoznania sprawy, doszło do wydania przez WSA orzeczenia, którego Skarżący nie jest w stanie zaakceptować, szereg ujawnionych uchybień nie pozwala na pozostawienie wydanego orzeczenia w obrocie prawnym.

Przede wszystkim wskazać należy na naruszenie prawa materialnego przez jego niewłaściwe zastosowanie, a mianowicie 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP oraz art. 1 ust. 1 w zw. z art. 10 ust. 1, art. 13, art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 06.09.2001 r. u.d.i.p.. Sąd nietrafnie uznał, że dyspozycje przywołanych przepisów – w zakresie pkt 3 złożonego przez Stowarzyszenie wniosku o udostępnienie informacji publicznej – uprawniały organ do nieudzielenia odpowiedzi na skierowane zapytanie. Zdaniem WSA to art. 8, art. 9. 1 u.i.o.ś. reguluje przedmiotową kwestię, w szczególności przewidziany tryb ubiegania się o informację publiczną, w tym sposób złożenia wniosku. Jest to założenie nietrafne i brak jest przesłanek ku temu, by zakwalifikować zapytanie Skarżącego : *ilu bezdomnym psom/kotom zapewniono opiekę na koszt gminy w 2014r. (nie licząc zwierząt , którymi zajęto się w latach poprzednich)* jako pytanie o środowisko. Zakres przedmiotowy wyliczenia z art. 9. 1 u.i.o.ś. nie zawiera takiej kategorii, która pozwalałaby na uznanie, że zgłoszone zapytanie podlega ww regulacji. W konsekwencji, wnioskowana informacja jest udostępniania w oparciu o przewidziany w u.d.i.p. tryb i sposób. Stąd też podnoszony przez organ, jak i niewłaściwie przyjęty przez WSA pogląd co do niespełnienia wymogów formy złożenia wniosku o udostępnienie informacji publicznej jest całkowicie niezasadny. *Za wniosek pisemny uznawać należy również przesłanie zapytania pocztą elektroniczną (e-mail) - i to nawet, gdy do jego autoryzacji nie zostanie użyty podpis elektroniczny.* (v. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 23 marca

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

2017 r., II SAB/Gd 151/16). Uzasadnione jest twierdzenie, że wniosek o udzielenie informacji publicznej może przybrać każdą formę, o ile wynika z niego jasno, co jest przedmiotem wniosku. Za wniosek pisemny należy uznać również przesłanie zapytania pocztą elektroniczną, także wówczas, gdy do jej autoryzacji nie zostanie użyty podpis elektroniczny. Do udzielenia informacji publicznej prostej nie jest bowiem niezbędna pełna identyfikacja wnioskodawcy, skoro wnioskodawca nie musi wykazać się jakimkolwiek interesem prawnym lub faktycznym, aby otrzymać taką informację. (v. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 20 kwietnia 2017 r., II SAB/Ol 21/17).

Nadto, za przyjętym przez Skarżącego rozumowaniem przemawia również postawa organu, który dotychczas – do 2016r.- udostępniał informacje tożsame z przedmiotowym wnioskiem w trybie u.d.i.p. Ujawniony przez Stronę przeciwną brak konsekwencji i zmiana zapatrywania na wskazaną kwestię są niezrozumiałe. Dodatkowo, z uwagi na prowadzoną przez Stowarzyszenie działalność, w tym monitorowanie problemu bezdomności zwierząt, wielokrotnie występowano do różnych podmiotów o udzielenie analogicznych informacji, co skutecznie odbywało się w sposób przewidziany w u.d.i.p., stąd też organ prezentuje pogląd marginalny, a co ważniejsze nieprawidłowy.

Nadto, z uwagi na konkurencyjny charakter omawianych ustaw, brak jest zasadności poglądu, by żadaną informację zawartą w tym w przypadku w jednym wniosku, którego zapytania tworzyły spójną całość - w tym tematycznie- oceniać rozdzielnie, z uwzględnieniem różnych regulacji prawnych. Z uwagi na udostępnianie informacji ściśle związanej z ochroną zwierząt i podporządkowaną regulacji u.d.i.p. wskazana ustawa stanowi jedyną właściwą podstawę prawną do działania, a u.i.o.ś. nie stanowi wobec niej *lex specialis*. Nie można zgodzić się ze stanowiskiem, że istnieje dualizm prawny w zakresie udostępniania informacji publicznej, objętych dyspozycją art. 8 i art. 9 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Nie ma podstaw, by wskazywać na jakies elementy podlegające powołanej ustawie z 2008 r., a pozostałe udostępniane w oparciu o przepisy u.d.i.p. (v. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 24 lutego 2016 r., I OSK 2267/16).

Nadto naruszono art. 149 § 1a p.p.s.a. poprzez błędne uznanie, że pozostawanie przez Stronę przeciwną w beczynności nie nastąpiło z rażącym naruszeniem prawa. Mając na względzie okoliczność upływu bardzo długiego czasu od złożenia wniosku o informację do czasu jej uzyskania-organ zwlekał z udzieleniem informacji publicznej ponad rok- należy uznać, że stopień beczynności organu był oczywisty, rażący i niewątpliwy. Irrelawaną kwestią jest powołane przez organ omyłkowe niedołączenie dokumentacji. Istotna jest konsekwencja tego uchybienia, doniosłość negatywnych skutków wywołanych zaniechaniem, a przede wszystkim brak dbałości, staranności organu przy wykonywaniu tak ważnych zadań. Co gorsza, pomimo upływu tak długiego czasu od zaniedbania nie dostrzeżono uchybienia. Ubiegający się o informację publiczną nie ma obowiązku ponawiania go, monitowania, upominania się o odpowiedź; to na organie ciąży należyte wypełnienie obowiązków. Stowarzyszenie pomimo braku takiej obligacji przypominało organowi o złożonym wniosku, który go jednak nie załatwił w sposób prawidłowy. Reasumując, zakres, istota, waga naruszenia wskazują na rażący charakter beczynności organu, czego WSA błędnie nie przyjął.

Nadto, WSA uchybił dyspozycji art. 141 § 4 p.p.s.a. w zw. z art. 151 p.p.s.a.. Nie wyjaśniono dostatecznie podstawy prawnej wydanego rozstrzygnięcia, tj. pobieżne ujęto, jakie były powody uznania, że żądana przez Skarżącego informacja – pkt 3 wniosku- należy do katalogu informacji ujętych w art. 8, 9 u.i.o.ś.. Nie poparto tego argumentu głębszą analizą powodując wrażenie arbitralności w tym zakresie. Brak zbieżności żądanej informacji publicznej z powołanymi przepisami jest dla Skarżącego jaskrawy,

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

Sąd przyjmując stanowisko odmienne nie motywuje go. Przyjęcie przez WSA rozumienia przepisu w sposób właściwy sobie ma kluczowe znaczenie przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy, m. in. co do tego, czy we właściwej formie złożony został wniosek o udzielenie informacji publicznej, co do omawianego pkt 3. Wskazane uchybienie skutkuje tym, że kontrola instancyjna zaskarżonego wyroku jest utrudniona.

Konsekwencją dotychczasowych uchybień pozostaje naruszenie art. 1 § 2 p.u.s.a. oraz art. 3 § 2. 8 p.p.s.a., polegające na wadliwym- w ocenie Skarżącego - wykonaniu obowiązku kontroli, które to uchybienie miało istotny wpływ na wynik sprawy. Skarżący podnosząc powyżej opisane zarzuty, o których zasadności jest przekonany, uwypuklił zachowania WSA, które doprowadziły do nieprawidłowego wykonania obowiązku kontroli.

Z uwagi na powołaną argumentację, przedmiotowa skarga kasacyjna jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Załączniki:

1. 2 odpisy skargi kasacyjnej

ADWOKAT
Magdalena Nadgowska-Makarewicz